

ната, кръе мълчешкомъ нечестивото си лице. Устата на сващенниты учители не престанватъ да пѣятъ едно непрестанно славословие. Человѣческыятъ родъ унесенъ въ сънътъ на некѣжеството, са събужда въ Христоимѣнитото жителство на православната вѣра; и тогавъ чрезъ Богодухновената тръба на едно прерадостно благовѣстїе благовѣствувава на сичкыя свѣти: „ето ще зачинишъ въ утровата си, и ще родишъ синъ.“ О радость неисказанна! о неизречено чудо! радость; защото днесъ прекъръченый Отецъ растваря утровата си, и харизма ни своя си единородниятъ синъ. Синътъ са въплъщава чрезъ съдѣйствието на святаго Духъ. Духътъ влиза въ Дѣва, и Дѣва зачина съ безсеменно зачатіе. Чудо, защото безсмертното са съединява съ смъртното; второто лице на Свата Троица съвокрпима човѣческото естество, а не естество лицето; прыносажищото, и привременното пребываща въ сѫщата Ипостась. Радость, защото са развързка осъждението на първозданнаго Адама, и дава ни са благодатъ-та за да придобиемъ онзи Рай, отъ гдѣто ны е изгонило преславшаніето. Чудо, защото бесплатніятъ, бесѣлесніятъ и некещественый Богъ всхрпелъ да прѣеме тѣло, плътъ, и вещество, и да упази въ сѫщето лице съвършенно човѣчество, и съвършенно Божество, безъ измѣненіе на сѫществата, безъ слѣяніе на лицата. Ты убо, о безначалный Сыне, и Слове на пребезначалнаго Отца, образе на неговата прыносажищность, и живый на Премѣдростта источниче; ты сега съ чудесното си всесиліе, подари сила на умъ ми, умъ на душата ми, душа на рѣчиты ми, и рѣчи на устата ми, за да явиж днешното велико таинство. Ты, който отъ устата на младенциты, и на онъмъ, що съчватъ съвършавашъ хвалыты си, умѣди ми небвѣченіятъ языки, и излѣй благодатъ-та на благословеніето си на устниты ми, за да поздравиши азъ заедно съ Гавриила Дѣва, и да ѝ рѣкъ: „радвайся благодатнаѧ Маріе Господъ съ тобою,“

„ето ще зачинишъ въ утровата си, и ще родишъ синъ.“

Премѣдріятъ онзи съдѣтель на сичкыты твари Богъ, като създалъ невеществениты онъмъ чинове на небесното сващенноначаліе; като окръжилъ небето съ различни клъби, и запалилъ на тишаийшето мѣсто пресвѣтлыты звѣзды, като основалъ неподвижната земя, и украсилъ ѝ съ най-благовонны цвѣти и ѝ обогатилъ съ най-сладки плодове, и напоилъ ѝ съ кристаловидни води отъ краснотекущи из-